

Karštis

Ožejē tuokēi baisē karštē
Šiū metu lēipas pabonguo,
Beatgaivēn tik šaltē barštē,
A jūras vondou Palonguo.

Be gailestē saulē spēgēn
Nu rīta lig pat vakara,
Paskotēnē sīla atem,
Bieg prakaits vēs par nogara.

Nenuorio eit kor tuoliau,
Bėjau tuo karštē – abelnā,
Kiorksau truobuo jau geriau
Ožsēsmaukus longus aklēnā.

A, ēlga če tēi karštē būs? –
Ēšdegīns mūsa daržus.
A, nepasios perkūns
Pu tokiu baisiū karštiu?

Tep, ē notēka, kāp maniau;
Ēš rīta lītos jau krapnuojē,
Perkūns so žaibās kažkor tuoliau
Blēzgiejē ē grūmuojē.

Netrokos, jau ē če pasiota
Tronkītēis lig ēš padu,
Ē baimē žmuonis jau pajota:
A tik neprēdarīs ēškadu?

Paskou noslinka tas baisoms,
Papīlēs lītaus šmuota,
Pu kēima vakā braidu basuoms
Taškīdamuos par pelkiu pluotus.